

351

1743. Συνοδική απόφασις πΚ. Νεοφύτου Ζ',
ἐν 70, Α', σ. 230–234.

«... Ἐὰν ὁ ἀνὴρ συμφωνήσῃ πρὸς τὴν γυναῖκα, ἵνα, τελευτῶσαν, αὐτὴν κληρονομήσῃ, τὸ σύμφωνον ἄχρηστον ἐστί. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς...».

352

1744. Συνοδική απόφασις πΚ. Παϊσίου Β',
δι' ἧς ἀνατρέπεται ἡ εὐθὺς ἀνωτέρω απόφασις (ὑπ' ἀριθ. 351) καὶ ἐπικυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 350 απόφασις (ἄνευ νομικῶν ἐπιχειρημάτων). Ἐν 70, σ. 235–240.

353

1744. Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου, κριτοῦ Θεσσαλονίκης,
Πρόχειρον, τὸ λεγόμενον ἡ Ἐξάβιβλος, εἰς κοινὴν γλῶσσαν μεταφρα-
σθεῖσα... παρὰ Ἀλεξίου Σπανοῦ... Ἐνετίησι...».

Πρβλ. 89. Ἐν Μ. Κύκκου τῆς Κύπρου (13/162) καὶ Ἀκαδημία Ρουμανίας (8) ὑπάρχουν
χφφ. ἀντίγραφα τῆς μεταφράσεως ταύτης.

354

1744. «Ἐγχειρίδιον περὶ τῶν συνοικεσίων» Ἀλεξίου Σπανοῦ, ἐν
τῇ ὑπ' ἀριθ. 353 ἐκδόσει, σ. 496–562.

Ἐν χφ. ΕΒΕ 2878, Δωροθέας Σχολῆς 7 καὶ Ζαγοράς 35 χφφ. ἀντίγραφα τοῦ Ἐγχειριδίου.

«... Περὶ μνηστείας καὶ ἀρραβῶνος. Κεφάλαιον II.

... Αὕτη δὲ ἡ μνηστεία ἐσυνηθίζετο καὶ ἐγένετο μετὰ ἱερολογίας καὶ δακτυλιδίου, ἥγον
τῶν ἀρραβῶνων, μέχρι καὶ φιλήματος τῶν μνηστήρων πρότερον, καθὼς καὶ ἕως τῶρα εἰς
πολλοὺς τόπους συνηθίζουν... Ὅπου καὶ ἂν γίνεται ἡ μνηστεία ἔττι, μετὰ ἱερολογίας,
ὥς ἀνωτέρω εἵπομεν, πρέπει νὰ φυλάττωνται οἱ ἐξ ἀγχιστείας βαθμοί... ἀγκαλὰ καὶ
ἀλλαχοῦ λέγουσιν, ὅτι ἡ μνηστεία εἶναι ἐλάττων τοῦ γάμου, διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὰς μνηστείας
δὲν στοχάζονται οἱ βαθμοὶ τόσον, καθὼς καὶ ἀπὸ τοῦ τελείου γάμου... Ἀνίσως λοιπὸν
καὶ ἡ μνηστεία, ἥτοι ὁ ἀρραβῶν γένῃ... κατὰ τὴν συνήθειαν ὅπου τῶρα ἐπικρατεῖ, ψιλὰ
σύμφωνα δηλαδὴ καὶ ἀνθρώπων ἀρέσκειαι, ὁ ἀδελφὸς λαμβάνει νομίμως καὶ κανονικῶς
τὴν ἀρραβωνιαστικὴν τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

... εἰ δὲ καὶ ἡρραβωνίσατο, ὅχι κατὰ τὴν ὑποτύπωσιν τῆς μνηστείας ὅπου εἵπομεν, ἀλλὰ
μὲ ψιλὰ σύμφωνα, καθὼς τῶρα συνηθίζουν καὶ ἀπέθανεν ἡ ἀρραβωνιαστικὴ του ἐκείνη,
καὶ ὕστερον ἐπῆρεν ἄλλην παρθένον νόμιμον γυναῖκα, ἀνεμποδίστως γίνεται ἱερεὺς, ὅτι δὲν
λογίζεται δέγαμος... Προσέτι εἰς τὰς μνηστείας καὶ γάμους ἐμβαίνει τρίτον πρόσωπον εἰς
τὸ ἀνδρόγυνον, τὸ ὁποῖον ὀνομάζουν... σύντεκνον, κουμπάρον καὶ νουνὸν... Περὶ αὐτοῦ
λοιπὸν τοῦ κουμπάρου δὲν εὔρον εἰς κανένα νόμον βιβλίον... ὅπου νὰ διαλαμβάνῃ τίποτε
... Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ εἶναι κανὼν ὅσα ἐσιωπήθη ἀπὸ τοῦ νόμου νὰ ἔρχονται εἰς γάμον
κοινωνίαν ἀκωλύτως καὶ καμμία αἰτία συγγενείας δὲν εἶναι ὅπου νὰ ἐμποδίζῃ, λαμβάνει
ἀκωλύτως ὁ ρηθεὶς κουμπάρος τὴν τοιαύτην κουμπάραν, ὅταν χηρεύσῃ...».

